

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus quinti scena prima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

- 1140 **Ε**ἰ δὲ τύτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῆ
 Τοῖς θεατρούοισιν, ὡς τὰ
 Δεπὰ μὴ γῶσιν λεγόντων,
 Μηδὲν ὀρώδειτε τυτ'· ὡς σοὶ ἔτ' ἔτω ταῦτ' ἔχῃ.
 Ἐφρατθιμῶλοι γὰρ εἰσι·
- 1145 Βιβλίον τ' ἔχον ἕκατ' ὀ μανθάνῃ τὰ δεξιά.
 Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει,
 Νῦν δὲ καὶ παρῆκόντι·
 Μηδὲν ἐν δέισιτον, ἀλλὰ
 Πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' ἔνεχ', ὡς ὄντων σφραγ.

ACTUS QUINTI

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1150 **ΕΥΡ.** Καὶ μὴν ἐπ' αὐτὸς πᾶς περιλόγως σε πρέφομαι,
 Ὅπως τὸ κωῶτον τ' παραφθίας μέρ' ὀ

Πρώτον αὐτῷ βασιανῶ ἔ δεξιῶ.

Ἄσαφης γ' ἴω εἰ τῇ φράσῃ τ' παραφθίας.

ΔΙΟΝ. Καὶ πῶσον αὐτῷ βασιανῆς; **ΕΥΡ.** Πολλὴς πάνυ.

1155 **Πρώτον** δέ μοι τ' ἐξ Ὀρετίας λέγε.

ΔΙΟΝ. Ἄγε δὴ σίωπα πᾶς ἀνῆς. Λέγ' Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧ. Ἐγμῆ Χθόνε, πατρῶ' ἐποπιδύαν κρατῆ,

Σωτῆς γὰρ μοι, σύμμαχος τ' αἰτιμῶν.

Ἦκα γ' εἰς γῆν πύδε, καὶ κατέρχου.

1160 **ΔΙΟΝ.** Τύτων ἔχεις ψέγειν π; **ΕΥΡ.** Πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝ. Ἄμ' ἔδε πάντ' αὐτῶ γ' ἔτ', ἄμ' ἢ τελεῖ.

ΕΥΡ.

vf. 1146. Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει] Captat benevolentiam Spectatorum. Supra etiam vf. 680. Μετὰ χερῶν ἱερῶν ἐπίκειται, καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν αὐτῶν ἡμᾶς, καὶ πολὺν ὀφθαλμὸν λαὸν ὄχλον, ἔ σοφία μυσία κἀβησία. Habebantur autem Athenienses pro sapientissimis Graecorum; Herodotus Lib. I. ἐκ Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι

λιγομίνοιον εἶνα Ἑλλήνων σοφῶν. Apud Athenienses, qui primatum sapientiae obtinere dicuntur inter Graecos. Demosthenes Epistola III. ἡ δὲ μὲν τ' Ἀθηναίων σοφῶν καὶ παιδεία πᾶσαν προέχου δοκῶσι. Populum Atheniensem, qui prudentia et doctrina omnes praecellere iudicatur.

vf. 1153. Ἄσαφης γὰρ ἴω εἰ τῇ φράσῃ] Supra, vf. 952.

ANTISTROPHE VERSUUM X.

- 1140 **S**i vero id veremini, ne inscitia quadam laborent
Spectatores, ut
Vos subtilia loquentes intelligere nequeant,
Ne timete: quoniam hoc non amplius ita se habet.
Nam exercitati sunt;
- 1145 Et librum quisque habens discit sapientiam,
Praeterea ingenio maxime pollent,
Quod nunc ipsis acutius etiam est.
Nihil itaque timete, sed
Omnia percurrite, propter spectatorum causam, utpote sapientium.

SCENA PRIMÆ.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

- 1150 **E**UR. Igitur ad prologos tuos me convertam,
Ut primam Tragoediae partem
Primo examinem, quid habeat boni.
Erat enim obscurus in rebus enunciandis.
BACCH. Et quem prologum examinabis? **EUR.** Multos admodum.
- 1155 **PRIMUM** recita mihi illum ex Orestea prologum.
BACCH. Silete jam omnes. recita Aeschyle.
AESCH. Mercuri terrene, patris qui spectas vim, (seu, *paternum interitum*)
Sis mihi servator & adjutor petenti:
Revenio enim in hanc terram & postliminio redeo.
- 1160 **BACCH.** Ex istis habesne aliquid quod vituperes? **EUR.** Plusquam duodecim.
BACCH. Atqui omnia ista non sunt plura, quam tria.

EUR.

capit. d. 1. av. s. 1. d. 1. 17.

vl. 1157. 'Εγὼ δὲ χόρις] Principium ex Choëphoris
Aeschyli; ubi Orestes in patriam redux venit ad tum-
ulum patris cum Pylade, ut patet ex illis quae ho-
die extant; quamvis ibi versus illi, quos Comicus ad-
ducit, desiderentur, & alii plures: in Editione autem

Stanleji hinc ex Aristophane illud principium restitutum
est.

vl. 1161. 'Αλλ' ἢ τρία.] Subintelligitur: ἔτι αὐτὴν ἰα-
χίαν, ut dicit Scholiastes. Pherecrates: καὶ ἄλλοι μὴ
πρὶν ἂλλ' ἢ μίαν. Subaudi νόμιμα. & jurant, se non
bibisse nisi unum calicem. apud Athen. XI. p. 481.

R 3

- ΕΥΡ. Ἐχέει δ' ἕκατον εἰκοσὶν γ' ἁμαρτίας.
 ΔΙΟΝ. Αἰχὺλε, ᾤξαι σὺ σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
 Πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων Φανεί.
 1165 ΔΙΣΧ. Ἐγὼ σιωπῶ τὰδδὲ γ'; ΔΙΟΝ. Ἄν πείθῃ γ' ἐμοί.
 ΕΥΡ. Εὐθύς γ' ἠμάστικεν ἑρμῖον γ' ὄσον;
 ΔΙΣΧ. Ὅραϊς, ὅτι ληρέϊς; ΔΙΟΝ. Ἄλλ' ὀλίγον γὰ μοι μέλει.
 ΔΙΣΧ. Πᾶς Φῆς μ' ἁμαρτῶν; ΕΥΡ. Αἴθις ἐξ ἄρχῆς λέγει.
 ΔΙΣΧ. Ἐρμῆ Χθόνιε, πατρὸς ἐποπθῶν κρατῆ.
 1170 ΕΥΡ. Οὐκ ἔν Ὀρέτης τῦτ' ὅτι τὰ τίμβω λέγῃ
 Τῷ ἔ πατρὸς πεθνεῶτ. ΔΙΣΧ. Οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΕΥΡ. Πότερ' ἐν τ' Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατῆς ἀπάλετο
 Αὐτῷ βισίως ἐν γυναικείας χερὸς,
 Δόλοισ λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπθῶν ἐφη;
 1175 ΔΙΣΧ. Οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τ' Ἐρμῆνοι,
 Ἐρμῆν Χθόνιον προσεῖτε, καὶ δῆλα λέγων,
 Ὅτι πατρῶν τῶτο κέκλη] γέρας.
 ΕΥΡ. Ἐὶ μείζον ἐξήμαρτες, ἢ γὰ βολόμιω.
 Εἰ γ' πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
 1180 ΔΙΟΝ. Οὕτω γ' ἂν εἴη πατρὸς τυμβωρύχ.
 ΔΙΣΧ. Διόνυσε πίνεις οἶνον ὅκ' ἀνθοσμίας.
 ΔΙΟΝ. Λέγ' ἔτερον αὐτῷ. σὶ δ' ὅπιτῆρ τὸ βλάτ.
 ΔΙΣΧ. Σωτῆς γενῆ μοι σύμμαχος τ' αἰτεμῆρ.
 Ἦκα γ' εἰς γῆν τίωδε, ἢ κατέρχου.
 1185 ΕΥΡ. Δίς ταυτὸν ἡμῶν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰχὺλ.
 ΔΙΟΝ. Πῶς δίς; ΕΥΡ. Σκόπη τὸ ρῆμ', ἐγὼ δὲ σοι φράσσω.
 Ἦκα γ' ἐς γῆν φησὶ, ἢ κατέρχου.
 Ἦκειν δὲ ταυτὸν ὅτι τὰ κατέρχου.
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Δί', ὥσπερ γ' εἰ πῖς εἶποι γείτου,
 1190 Χρῆσι σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βέλῃ κέρδοπον.
 ΔΙΣΧ. Οὐ δῆτ' ἐκείνον γ', ὃ κατέρχου μὲρ
 Ἄνθρωπε, ταύτη 'ς', ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
 ΕΥΡ. Πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
 ΔΙΣΧ. Ἐλθεῖν μ' ἐς γῆν ἐαθ', ὅτ' μετῆ πάτερας.

Χωρίς

vf. 1166. Ὀρέτιον γ' ὄσον] Vide supra ad vf. 793. In Vespis vf. 1520. ἰπίσοκιλ' ἑρμῖον. ubi vide Notam. Euripides in Alceste vf. 229. φέρω δῆμι ἑρμῖον πάλαιον. In quo collum sublimi admovente.

vf. 1175. Οὐ δῆτ' ἐκείνον] Scholiastes: τ' ἄλλοι δὴλοῦσι, ἀλλὰ τ' ἐρμῖον. Nempe quia dixerat: δόλοισ λαθραίοις. Erat autem Δόλος cognomen Mercurii. Vide ad Plutum vf. 1158. ut & Ἐρμῖον apud Homeram.

vf. 1181. Πίνεις οἶνον ἐκ ἀνθοσμίας.] Scholiastes: οἶον

κραταλῆς ἰανῆς, καὶ ληρέϊς, σκληρὸν οἶνον πίνον, ἀλλ' ἔχ' ἡδὺν ἐδὲ ἀπαλῶν.

vf. 1183. Σωτῆρ] Haec ab illis pendent, quae ex Choëphoris adducebat Aeschylus supra, vf. 1167.

vf. 1192. Ἄνθρωπε, ταύτη 'ς', ἀλλ' ἑτέρως ἔχον] Versus claudicat, utpote uno pede brevior, quem MS. Vatican. U. integrum nobis sic exhibet: Ἄνθρωπε, ταύτη 'ς', ἀλλ' ἄρισ' ἰπῶν ἔχῃ. Lectio haec vulgatae, utpote mutilae, longe praefat. Ex Notis Kusteri.

- EUR. Sed unumquodque eorum habet viginti peccata.
 BACCH. Aeschyle, auctor tibi sum ut taceas; sin minus,
 Praeter hos tres jambos reus eris plurium.
- 1165 AESCH. Egone ut taceam propter hunc? BACCH. Si me laudis.
 EUR. Quippe initio statim peccavit immane quantum.
 AESCH. Videsne ut nugeris? BACCH. Nil curo.
 AESCH. Quomodo dicis me peccasse? EUR. Repete denuo.
 AESCH. Mercuri terrene, patris qui spectas vim.
- 1170 EUR. Annon Orestes hoc in tumulto dicit
 Patris mortui? AESCH. Haud aliter dico.
 EUR. Anne ergo Mercurium, ut pater interierit
 Suus per vim manu muliebri,
 Clandestinis dolis, spectasse dicit?
- 1175 AESCH. Non illum inquam *dolosum*, sed Eriunium
 Mercurium vocavit terrenum, & declaravit
 Eum paternum istud munus obtinere.
 EUR. Adhuc majus peccatum commisisti, quam ego volebam.
 Si enim terrenum munus paternum habet.
- 1180 BACCH. Hoc pacto esset tumulorum suffossor.
 AESCH. Bacche, non uteris vino fragrante.
 BACCH. Recita ei alium; tu vero observa vitium.
 AESCH. Sis mihi servator & adjutor petenti,
 Redeo enim in terram hanc & redux factus sum.
- 1185 EUR. Bis idem nobis dixit sapiens Aeschylus.
 BACCH. Quomodo bis? EUR. Considera verbum; ego tibi dicam:
 Nam redeo in terram hanc, inquit, & redux factus sum.
 Jam autem redire idem est, quod reducem fieri.
 BACCH. Ita profecto, quasi dicas:
- 1190 Concede mihi mastram, aut si vis magidem.
 AESCH. Non utique istud, ô garrule
 Homo, sic se habet, sed aliter comparatum est.
 EUR. Quomodo ergo? doce quomodo istud dicas.
 AESCH. Venire in patriam licet illi, qui non exul ejus est particeps,
 Nam

feri. Pro vulgato τὰν ἴσιν minus recte tamen Vaticanus τὰντα. Et sic iste versus cum praecedenti recte cohaeret hoc modo: Οὐ δῆτα τὸν γ', ὃ κατεσφραγίσθη ἀνθρώπῳ τὰντα ἴσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἴσιν. Haud sane istud, o garrule Homo, hoc modo est comparatum; sed optime omnium versuum iste se habet. Alias in praecedenti versu pro τὸν foret ἴσιν scribendum cum Cl. Kuftero. Bifetus in quibusdam vetustis exemplaribus invenit hunc versum ita scriptum: — τὰν ἴσιν, ἀλλ'

ἀλλ' ἴσιν ἴσιν. Quae lectio est non mala, si modo hic etiam τὰντα scribatur hoc modo: Οὐ δῆτα τὸν γ' ὃ κατεσφραγίσθη ἀνθρώπῳ τὰντα ἴσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἴσιν. Haud sane istud carmen, o garrule Homo, ita comparatum est, sed omnium optime se habet. ἴσιν ἴσιν pro ἴσιν, ut in Pace vl. 334. ἴσιν ἀναγκάσις ἴσιν. Bifetus tamen sic emendat versum: ἀνθρώπῳ, τὰντα ἴσιν, ἀλλ' ἴσιν ἴσιν. nec male.

- 1195 Χαεὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Φθύγων δ' ἀνὴς ἦκε τε καὶ κατέρχε].
ΔΙΟΝ. Εὐ νὴ τ' Ἀπόλλω. Τί σὺ λέγεις Εὐειπίδῃ;
ΕΥΡ. Οὐ φημί τ' Ὀρέστῳ καταλθεῖν οἴκαδε.
Λάθρα γὰρ ἦλθεν, ἔπιθον τὲς κούεις.
- 1200 ΔΙΟΝ. Εὐ νὴ τ' Ἑρμῆν ὅ, π λέγεις δ', ἔ μανθάνω.
ΕΥΡ. Πέρανε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟΝ. Ἴθι πέρανε σὺ,
Αἰγύλ', ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙΣΧ. Τύμβε δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γὰρ κηρύσσω πατρὶ.
Κλύειν, ἀκῆσαι. ΕΥΡ. Τῆδ' ἕτερον αὖθις λέγῃ,
1205 Κλύειν, ἀκῆσαι, ταυτὸν ὃν σαφίζαται.
ΔΙΟΝ. Τεθηκόσι γὰρ ἔλεγεν, ὦ μόχθηρε σὺ,
Οἷς ἔδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνύμεθα.
ΑΙΣΧ. Σὺ δὲ πῶς ἐποίησ τὲς προλόγους; ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω.
Καὶ πῶς δις εἶπω ταυτὸν, ἢ φοιβίω ἴδης
- 1210 Ἐνῆσαν, ἔξω ἔ λόγῳ, κατὰ πῦσον.
ΔΙΟΝ. Ἴθι δὴ λέγ'. ἔ γάρ μιν ἔτιν' ἄλλ' ἀκῆσαι
Τῶν σῶν προλόγων τ' ὀρθότητι τ' ἐπῶν.
ΕΥΡ. Ἦν Οἰδίπυος παρῶτον βύτυχῃς ἀνὴρ.
ΑΙΣΧ. Μὰ τ' Δί' ἔ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσῃ,
1215 Ὅτιπᾶ γὰρ, ὦρῖν μὲ ἢ Φύνα, Ἀπόλλων ἔφη
Ἀποκτενεῖν τ' πατέρα, ὦρῖν καὶ γερονεία.
Πῶς ἔτ' ἔ μὲ παρῶτον βύτυχῃς ἀνὴρ;
ΕΥΡ. Εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατ' βροτῶν.
ΑΙΣΧ. Μὰ τ' Δί' ἔ δῆτ', ἔ μιν ἐπαύσατο.
1220 Πῶς γὰρ; ὅτε δὴ παρῶτον μὲ αὐτὸν γερόμινον
Χειμῶν ὄντος ἐξέθεσαν ὡς ὄστρακον,
Ἴνα μὴ κτεραφείσ, γένοιτο ἔ πατρὸς φοιβίς.

Εἰδ'

vf. 1196. Κατέρχε] Scholiastes: ἴδιος δὲ ἐπ' ἢ φου-
γῶν χαεὶς τῶ, κατέρχε. Proprie de exulibus utitur
verbo κατέρχε. De omnibus, qui in patriam veniunt,
possumus uti verbis ἰδεῖν & ἴκειν, & de exulibus;
sed de istis peculiariter usurpatur verbum κα-
τέρχε, sive κατέρχε. Demosthenes contra Aristoc-
ratem: ὅθεν γὰρ μὴ ἐξέπεσι τις τὸν ἀρχὸν, ἀκ ἔτι δῆ-
τε κατέρχε εἰς ταύτην. Unde enim quis in exilium non
est adus omnino, in hanc regionem redux fieri, sive, tan-
quam exul evocatus redire non potest. Apud Aeschylum
in Eumenidibus vf. 465. Orestes, de quo hic sermo
est, dicit: Κατὰ καταλθεῖν, ἢ τὸδ' ὄντων χεῖρον. Et
ego redux factus, cum antebas essem exul. Sophocles in
Antigona vf. 206. de Polydice: Φυγὰς καταλθεῖν.

vf. 1199. Λάθρα γὰρ ἦλθεν] Apud Euripidem in Ele-
ctra vf. 88. Orestes dicit: — ἀόχημα δ' ἢ τὸ δὲ χε-
ρῶν λεγῶν ἔδασ, ἰδὸς ἐνείδεται. Veni autem ex
graculis Dei in Argivum solum, nemine confecto.

Ibid. Τὲς κούεις] Aegisthus & Clytaemnestra intel-
ligit.

vf. 1202. Σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε] Hoc supra
vf. 1182. dixit: σὺ δ' ἐπιτήρη τὸ βλάττει. Kusterus.

vf. 1203. Τόμας] Haec cum illis cohaerent, quae re-
citabat vf. 1183.

vf. 1207. Οἷς ἔδὲ τρεῖς λέγοντες] Alludit ad anti-
quum morem, mortuos ter inclamandi; Hom. Odys.

9. vf. 65. Πῆν τινα τ' δειλῶν ἔταρται τρεῖς ἑκαστον ἀ-
σαι. Priusquam aliquis nunquamque sociorum miserorum

ter inclamasset. Virg. VI. Aen. vf. 506. — & magna
manes ter voce vocant.

Stantius ad Aeschylum.

vf. 1209. Καὶ πῶς δις] Hoc propterea Comicus facit
Euripidem dicere, ut contra seipsum sententiam fe-
rat; nam Euripides saepius eandem rem bis dicit: ut
v. g. in Phoenissis vf. 1371. de Eteocle & Polydice:
Διοτὰ φράζω, καὶ διπλὰ φραζομένη. ubi duae prio-
res voces plane idem significant, quod duae postero-
res.

- 1195 Nam ejusmodi homo sine calamitate *exilii* venit.
At exul & venit & redux fit.
BACCII. Bene, ita me Apollo amet: quid tu dicis Euripides?
EUR. Nego Orestem reducem factum esse domum;
Clam enim venit, non impetrata venia ab iis qui in eum imperium habebant.
- 1200 BACCII. Bene, ita me Mercurius amet. quid tu dicas, non intelligo.
EUR. Recita jam alium. BACCII. Age tu recita,
Aeschyle, festinans: tu vero ad vitium respice.
AESCH. In sepulcri ora haec dico patri,
Ut audiat & auscultet. EUR. Hoc jam aliud rursus:
- 1205 Nam audire & auscultare idem est planissime.
BACCII. Mortuis enim loquebatur, ô improbe,
Quibus nec si ter dicamus, sufficimus.
AESCH. Tu vero quomodo faciebas prologos? EUR. Ego dicam.
Et, si alicubi bis idem dixerò, aut si farturam videris
- 1210 Inesse, quae nihil ad rem pertineat, me despue.
BACCII. Agedum dic: auscultandum jam est,
Quam recte se habeant carmina tuorum prologorum.
EUR. Erat Oedipus initio fortunatus homo.
AESCH. Non profecto, non inquam: sed ingenio ad miseras natus.
- 1215 De quo Apollo praedixit, priusquam fatus esset,
Ut sit occisurus patrem, & priusquam natus,
Quomodo is initio fortunatus homo fuit?
EUR. Deinde factus est miserrimus mortalium.
AESCH. Non certe ita est, nam non desit esse infortunatus.
- 1220 Nam quo pacto? quando ipsum recens jam editum
Hiberno tempore in testa exposuerunt,
Ne educatus, fieret patris interfectior:

Dein-

res: & alterutrae hoc loco sunt profus supervacaneae; nam nulla exaggeratione opus ibi est: in qua alias cumulari possunt voces ejusdem significationis, aut etiam eadem repeti. Hinc rectissime ad illum locum Cl. Barnetius: *inanis*, inquit, & *frivola τὰυτολογία*. Stanlejus ad illum Aeschyli locum, quem Euripides fugillat: *Ab hoc vitio die τὰυτὸ λέγειν*, quod Aeschyle impingit, immenem sese gloriatur Euripides apud Aristophanem in *Ranis*: an satis recte, haereo; quid enim aliud in Oreste vs. 140? *Σίγα σίγα, κατὸν ἴχθυος ὄγκον* Tibi sine, μὴ κλυτὰς, μὴ δὲ ἰσχυρὰς. deinde pergit: Nec vero idem tantum est μὴδ' ἰσχυρὰς, quod μὴ κλυτὰς, sed, quod frigidius, minus est. Haec ille. Sed non animadvertit Vir acutissimus, quam optime & decore id ibi fecerit poeta; nam illa verba dicuntur ab Electra, quae fratri aegro & jam dormienti affidet, ad Chorum venientem non sine strepitu, adeo ut pericu-

lum sit ne exciteur dormiens, quod Electra minime voluisset, nam dicit ibi: *ἰσὺδ' ἢ δὲ ἰσχυρὰς συμφορὰς γνησθε*. itaque vix potest satis verborum invenire, ut ostendat quantopere cupiat silentium esse. Non debuit ergo ille locus reprehendi, cum sit longe elegantissimus; quod fatebitur qui & sequentia ibi legit. Praeterea cur dicit minus esse μὴδ' ἰσχυρὰς quam μὴ κλυτὰς; imo etiam plus est; nam potest esse strepitus, etiam si ego non strepam.

vs. 1213. *Ἦν Οἰδίπυς*] Scholiastes: *ἰσχυρὰς ἑυπρίδου. ἰσὺδ' ἢ ἀρχὴ τὸ δόκμα*. Non extat hodie.

vs. 1214. *Κακοδαίμων ὄνομα*] Sane & ipse Euripides aliter in *Phoenissis* vs. 1589. ubi Oedipus dicit: *Ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς ὡς μὲν ἰσχυρὰς ἀθλίον. Οὐ σοὶ quam me ab initio fecisti miserum.* Confer totum illum locum; nam ibi usque vs. 1605. eadem fere dicuntur, licet aliter, quae hic apud Comicum usque vs. 1226.

- Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρῃσεν οἰδάν τῶ πόδε·
 Ἐπειτα χαῖν ἐγμῶν αὐτὸς ὦν νέθ·
- 1225 Καὶ πρὸς γε τέτοις, πλὴν ἑαυτῆ μητέρα.
 Εἴτ' ἐξεπέφλωσεν αὐτόν. ΔΙΟΝ. Εὐδαίμων ἄρ' ἴω',
 Εἰ κἀφρατήγησέν γε μετ' Ἐρασιίδε.
 ΕΥΡ. Ληρεῖς. ἐγὼ δὲ τὴς προλόγου καλῶς ποιῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὴν μὰ τὸ Δί' ἔκατ' ἔπειθ' ἔπευ γέ σε κνίσω
- 1230 Τὸ ρῆμ' ἔχασον, ἀλλὰ σὺ τοῖσιν θεοῖς
 Ἄπο ληκυθίς σε τὴς προλόγου ἀφραθερα.
 ΕΥΡ. Ἄπο ληκυθίς σὺ τὴς ἐμῆς; ΑΙΣΧ. Ἐνὸς μόνου.
 Ποιεῖς γὰρ ἔπως, ὡς ἐσαρμόζειν ἅπαν
 Καὶ κωδάειον, καὶ ληκυθίον, καὶ θυλάκιον,
- 1235 Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
 ΕΥΡ. Ἴδε σὺ δείξεις; ΑΙΣΧ. Φημί. ΔΙΟΝ. Καὶ δὴ ἤδη λέγειν.
 ΕΥΡ. Αἴγυπιθ', ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρθ' λόγθ',
 Ζῶν παισὶ πεντήκοντα ναυπλῶ πλάτη
 Ἄργθ' κηταχῶν. ΑΙΣΧ. Ληκυθίον ἀπάλεσεν.
- 1240 ΔΙΟΝ. Τῷ τί ἴω τὸ ληκυθίον; ἔκλαυσεθ';
 Λέγ' ἔτερον αὐτῶ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.
 ΕΥΡ. Διόνυσος, ὃς θυροισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
 Καθαπὸς ἐς πύλαισι Παρθασὸν χεῖρα
 Πηδᾶ χρύβων. ΑΙΣΧ. Ληκυθίον ἀπάλεσεν.
- 1245 ΔΙΟΝ. Οἴμοι πεπλήγημεθ' αὐθις ὑπὸ τῷ ληκυθί.
 ΕΥΡ. Ἄλλ' ἐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τυτονί
 Τὸν πρόλογον ἔχ' ἔξθ' προσέφαμ ληκυθίον.
 Οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ' ἀπὸς βίδαμονεῖ·
 Ἡ γὰρ πεφυκῶς ἐστλὸς, ὅσθ' ἔχθ' βίον,

Ἡ

vf. 1223. Οἰδάν τῶ πόδε] Ὅθεν ἐν Ἑλλάδι ἀνόμαζον Οἰδίπουν· Unde ipsum Graecia vocavit Oedipum. In Phoenissis Eurip. vf. 27.

vf. 1227. Εἰ ἀφρατήγησεν μετ' Ἐρασιίδε] Si unus ex decem illis ducibus fuisset, qui pugnarunt ad Arginurias, ex quibus plerique, nempe qui Athenas redierant, vincēti condemnati ad mortem fuerunt, quod illos, quos in praelio amiserant, sepulturae non dedissent, ut est apud Xenophontem I. Hell. & apud Scholiastem. Dicit autem Ironice; nam minime fuisset beatus, si unus illorum fuisset.

vf. 1229. Κνίσω τὸ ἦμα] Infra, vf. 1259. ἵνα μὴ διακναίον τὴς προλόγου.

vf. 1233. ὡς ἐσαρμόζειν] Ita facit prologos, ut quibusdam versibus applicari possint voces istae: ληκυθίον, κωδάειον, θυλάκιον & similes, facto metro, & sensu alio evadente ridiculo: nempe cum verbo aliquo tertiae personae, ut ἀπάλεσεν, quod commode construi possit cum aliquo nomine tertiae personae extante in verbis Eu-

ripidis. Duo ergo observanda sunt, si quis velit allucubi applicare voces ληκυθίον ἀπάλεσεν, ut & metrum constet, & sensus fiat non ineptus. Male itaque applicarentur Prologo Phoenissarum illae voces hoc modo: Ὡ τὸν ἐν ἄστροις ἐρατὴ τίμων ἰδὼν, καὶ χρυσοκλάστοισι ληκυθίον ἀπάλεσεν. nam & sensus nullus est, & versus alter abundat uno pede; commodius autem possunt applicari prologo Hecubae hoc modo: Ἡ καὶ νεβρῶν κευθμῶνα καὶ σκίτε πύλας Διτῶν, ἵν' ἄδης ληκυθίον ἀπάλεσεν. Hic & versus constat, & est aliquis sensus: Venio, inferorum recessu & tenebrarum portis relicto, ubi Pluto ampullam perdidit. Nam creabile est illos qui in tenebris degunt ampullam perdidisse; si enim haberent ampullam cum oleo, accenderent lucernam.

vf. 1234. Θυλάκιον] Ne quis miretur quomodo haec vox eodem modo possit ingredi in versum, quo ληκυθίον aut κωδάειον, cum in istis prima syllaba sit longa, in θυλάκιον autem, in hoc ipso versu brevis; scien-

Deinde cum magno malo suo pervenit ad Polybum tumentibus pedibus.

Post, ipse juvenis vetulam duxit uxorem,

1225 Et adhaec suam ipsius matrem:

Denique seipsum excaecavit. ΒΑCCH. Beatus fane fuisset,
Si una cum Erafinida exercitum duxisset.

EUR. Deliras: ego vero prologos recte facio.

AESCH. At jam profecto non vellicabo versuum

1230 Singula verba, sed diis propitiis

A Lecythulo (*parva ampulla*) prologos tuos perdam (*evertam.*)

EUR. A Lecythulo tu meos? AESCH. Unico tantum.

Nam sic facis versus, ut possint applicari voces istae

Κωδάριον *pellicula*, ληκύθιον *ampullula*, & θελάκιον *culeolus*,

1235 Tuis jambis: mox autem id ostendam.

EUR. Ecce vero! tune id ostendes? AESCH. Αἶο. ΒΑCCH. Recitare jam oportet.

„ EUR. Aegyptus, ut fama hujus rei percrebuit,

„ Cum filiis quinquaginta rate nautica

„ Argosprehendens. AESCH. Lecythulum jam deperdidit.

1240 ΒΑCCH. Quid hoc erat? Lecythulus non plorabit?

Recita ei alium prologum, ut rursus coghoscat.

„ EUR. Dionysus, hasta & hinnulorum pellibus

„ Instructus in piceis Parnassi per juga

„ Qui saltitabat. AESCH. Lecythulum jam perdidit.

1245 ΒΑCCH. Heu! rursus percussi sumus a Lecythulo.

EUR. Sed nihil periculi est; nam ad istum

Prologum non poterit applicare lecythum.

„ Beatus haud est ullus ab omni parte; nam

„ Aut non habet victum, licet vir sit bonus:

„ Aut

sciendum est illam alias produci, ut in Pluteo vl. 763.

vl. 1237. Ἀρχελῶ] Ex Archelao Euripidis principium, ut quidam dixerunt, teste Scholiaste.

vl. 1242. Διόνυσος] Hypsipylae principium, teste Scholiaste.

Ibid. & seq. Θύρακι καὶ νεβρῶν δερμαῖς καθαπλῆς] Euripides in Bacchantibus vl. 137. de Baccho: νεβρῶν ἔχων ἱερὸν ἐδυτὸν ex hinnuli pelle gestans sacrum indumentum. Ibid. vl. 176. Θύρακι ἀνὰ πλῆν, καὶ νεβρῶν δερμαῖς ἔχων ἱερὸν ἀρταρε & hinnulorum pelles habens. Ceterum ut hic καθαπλῆς, ita in Eccles. vl. 504. συναπλῆς. ab ἀπλῆν est & ἀπμῆν, de quo ad Nubes vl. 72.

vl. 1243. Ἐν πύλαις Παργασίων κάτα] In Nubibus vl. 603. Παργασίαν & ἔς κατήχων πύτραν, σὺν πύλαις σιλαγῆι. ubi vide Notam.

vl. 1244. Πῶδ' ἤ χριόων] Reliqua pars versus apud

Euripidem fuit: παρθένους σὺν Δελφίσσῃ. ut testatur Scholiastes.

vl. 1248. Οὐκ ἔστιν ἄριστος] Sthenoboeae principium, teste Scholiaste ad vl. 1250. Ceterum huic primum versus laudat Nicostratus Comicus apud Stobaeum Serm. CIII. Οὐκ ἔστιν ἄριστος πάντων ἀνδρῶν εὐδαιμονεῖ. Νὰ τὴν Ἀθηνῶν συντόμας γὰ φιλάσῃς Εὐριπίδῃ τὴν βίον ἰθυκάς εἰς εἶχρον. Non est homo ullus, qui per omnia sit beatus: Breviser sane, ita me amet Minerva, o charissime Euripides, in unum versus contulisti vitam humanam. Et Diphilus apud eundem Serm. CVI. Ὅταν ἀτυχεῖς σοι συμπέσῃ τι, δίσποτα, Εὐριπίδῃ μνήσθητι, καὶ ῥῶν ἔσθῃ. Οὐκ ἔστιν ἄριστος πάντων ἀνδρῶν εὐδαιμονεῖ. Quando tibi aliquid infortunium obvenierit, here, Memor esto Euripidis, & levaberis: Nemo est ab omni parte beatus. Qui Diphilus & apud Athenaeum X. p. 422. egregio encomio ornat Euripidem: Εὖ γ' ὁ κατόχρηστος εἶπε πῶλλ' Εὐριπίδης. Optime aureus ille Euripides dixit multa.

- 1250 Ἡ διογενὴς ἄν. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 ΔΙΟΝ. Εὐελπίδην. Εὐρ. τί ὅστι; ΔΙΟΝ. Ὑφέας μοι δοκεῖς.
 Τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτό γε πηλοῦται πολὺ.
 Εὐρ. Οὐδ' ἄν, μὰ τὸ Δῆμπτρα, φροντίσαιμὶ γε
 Νυκί γὰρ αὐτῷ τῆτόγ' ἐκκεκόφη.]
- 1255 Αἰσχ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, καὶ πέχευ τὸ ληκύθου.
 Εὐρ. Σιδανίον ποτ' ἄφ' ἑσθ' Κάδμου ἐκλιπὼν,
 Ἀγῆνορος παῖς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 ΔΙΟΝ. Ὡ δαίμονι ἀνδρῶν, σποκείω τὸ ληκύθου,
 ἵνα μὴ ἀφικνῶσιν τὴς περλόγουσιν ἡμῶν. Εὐρ. Τὸ τί;
- 1260 Ἐγὼ πείρωμαι τῶδ'; ΔΙΟΝ. Ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
 Εὐρ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλὰς περλόγουσιν ἔξω λέγων,
 Ἴν' ἔτ' ἔχ' ἔξω περσάψαι ληκύθου.
 Πέλοψ' ὁ Ταντάλειος εἰς Πίον μολῶν
 Θοῶσιν ἵπποισι. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
- 1265 ΔΙΟΝ. Ὅρας, περσάψαι αὐτὸν αὐτὸ τὸ ληκύθου.
 Ἀμ', ὦ γὰρ, ἔτι καὶ νῦν σποκείω πάση τέχνῃ.
 Λήψω γὰρ ὅσοις πάντ' ἀπὸ καλῆν γε καὶ γαβῆν.
 Εὐρ. Μὰ τὸ Δί' ἔγωγε γ' ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχνοί.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
- 1270 Εὐρ. Ἐασον εἰπεῖν ὡς ὅλον με τὸ τίχον.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολὺμετρον λαβὼν φαῖνον,
 Θύων ἀπαρχάς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσε.
 ΔΙΟΝ. Μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐτὸν ὑφείλετο;
 Εὐρ. Ἐ' αὐτὸν, ὦ τῶν περσῶν τοῦ γ' εἰπάτω.
- 1275 Ζῶς ὡς λέλεκ' ἔτι ἀληθείας ὑπο.
 ΔΙΟΝ. Ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 Τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτ' ὅτι τοῖς περλόγοισί σου,
 Ὡσπερ τὰ σὺν ὅτι τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφου.
 Ἀμ' ἐς τὰ μέλη περσῶν τὸ θεῶν αὐτῷ τράπη.
- 1280 Εὐρ. Καὶ μὴν ἔχω γ', ὡς αὐτὸν σποκείω κακὸν
 Μελοποιὸν οἶον, καὶ ποιῶντα ταῦτ' αἰεὶ.

ΣΤΡΟΦΗ

vf. 1250. Ἡ διογενὴς ἄν] Integer Iambus fuit: Ἡ διογενὴς ἄν πλοῖον ἀπὸ πλάκα. Aut ignobili genere natus divitem agrum arat.

vf. 1251. Ἐρεῖ μοι δοκεῖς] Metaphora a navigantibus. Sophocles in Electra vf. 337. Νῦν δ' ἐκ κακοῖς μοι πλοῖα ὑφείμην δοκεῖ. Nunc in malis mihi navigantibus videtur submissis velis. Ubi Scholia: μὰ ὅλον τὸ ἴσιον ἀγαπητάσθ' ἀπὸ τῆ, δοκεῖ μοι ταπεινὰς διαλέγειν καὶ ὑπακούει μεταφορικῶς δι' ἀπὸ τῆ πλείονος, οἱ πρὸς τὴν βίαν τὴν ἀνίμων ἐκ ἀπὸ τῆς

ὑφείμην τὸ ἴσιον. Videtur ita mihi navigandum ut non totum pandam velum. Pro, videtur mihi humiliter et summissis loquendum. Metaphora vero sumpta est a navigantibus, qui cum venti violentiam ferre non possunt, vela summittunt. Postquam autem voce ὑφείμην, eo quo diximus sensu, usus est, verfu sequenti continuat coepram metaphoram, dum ait: τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτ' ὅτι γε πηλοῦται πολὺ. Ex Notis Kufferi. Vide quae notavi supra ad vf. 1030.

vf. 1256. Σιδανίον ποτ'] Principium ex Euripidis Phryxo

- 1150 „ Aut non generosus. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 Bacch. Euripides. Eur. Quid est? Bacch. Vela submittere videris mihi.
 Nam lecythulus iste validum emittet ventum.
 Eur. Nihil curo, ita me Ceres amet.
 Nunc enim hic ei excutietur.
- 1255 Aesch. Age recita alium, & abstine a lecytho.
 „ Eur. Sidoniam cum Cadmus urbem linqueret
 „ Agenore natus. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 Bacch. O bone, vende lecythum,
 Ne nobis corrumpat prologos. Eur. Quid ita?
- 1260 Egone huic vendam. Bacch. Si me audis.
 Eur. Minime vero, nam multos prologos potero dicere,
 Ubi iste non poterit aptare lecythum.
 „ Pisam profectus Tantalo natus Pelops
 „ Velocibus equis. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
- 1265 Bacch. Videsne, rursus aptavit lecythum.
 Sed, ô bone, adhuc nunc vende quovis pacto.
 Emes enim obolo pulchram omnino & bonam.
 Eur. Nondum profecto: sunt enim adhuc multi mihi.
 „ Oeneus ab agro. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
- 1270 Eur. Sine recitem prius totum versum.
 „ Oeneus ab agro colligens spicam uberem
 „ Cum sacrificaret. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 Bacch. Inter sacrificandum? quis illum ei abstulit? (*furripuit?*)
 Eur. Mitte ipsam ô bone: dicat sane ad hunc
- 1275 „ Jupiter, ut ab ipsa veritate dicitur.
 Bacch. Perdet te; dicet enim: Lecythulum perdidit;
 Lecythulus enim iste prologis tuis,
 Tanquam ficus oculis, adnatus est.
 Sed obsecro per Deos, ad carmina ejus te converte.
- 1280 Eur. Equidem possum demonstrare ipsum esse
 Malum carminum autorem, atque eadem subinde repetere.

STROPHE

„ Phryxo posteriore, ut Scholiastes dicit. Eurip. in Bac-
 „ chis vl. 170. — Κάδμου ἐκκαλέει δόξαν Ἀζήνορος
 „ παῖδ', ὅς πάλιν Σιδωνίαν λιπὸν ἐπέγνωσ' ἄστυ Οὐδαίων.
 „ Cadmum evoca ex aedibus Agenoris filium, qui urbe Sido-
 „ nia relicta aedificavit urbem Thebanorum. Ex Notis
 „ Kufferi.”
 vl. 1259. Ἴνα μὴ διακναίῃ τὰς προλόγους] Strattis:
 Euripide δὲ δράμα δεξιότατον διακναίει. Euripidis autem
 drama elegantissimum corruptit. Apud Scholiastem Eurip.
 ad Oreitem. vl. 269.

vl. 1263. Πίλο-λ' εἶ] Principium ex Iphigenia apud
 Aulidem, ut dicit Scholiastes, & extat hodiernum.

vl. 1264. Θονισσὶν ἰαποῖς] Reliqua pars Iambi: οἰσε-
 μέν γὰρ μὲν κίρην.

vl. 1269. Οἰνέος ἐκ] Ex Meleagro Euripidis sub ini-
 tium, ut dicit Scholiastes.

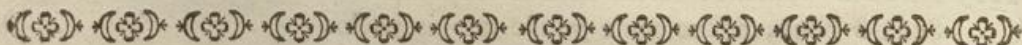
vl. 1274. Ἐ' αὐτὸν] Ita Edd. pristinae; non ἔα αὐ-
 τὸν.

vl. 1275. Ζῆος ὄρε] Ex Menalippe, Sapiente dicta s.
 principium, ut ait Scholiastes.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. **Τ**ί ποτε πρᾶγμα γνήστε;
 Φροντίζειν γδ' ἔγωγ' ἔχο,
 Τὴν ἄρα μέμψιν γ' ἐποίησά
 1285 Ἄνδρ' ἅπαντα πολὺ πλείεσσα δὴ
 Καὶ χέλιζα μέλη ποιή-
 Σαυὴ τ' ἐπὶ νῦν ὄντων.
 Θαυμάζω γδ' ἔγωγ', ὅπῃ
 Μέμψαυτό ποτε τῆτον
 1290 Τὸν βακχεῖον ἀνακτα,
 Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτῆ.

ACTUS QUINTI

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΕΥΡ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστά! δείξει δὴ τάχα.
 Εἰς ἐν γδ' αὐτῆ πάντα τὰ μέλη ξυπτεμῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὲν λογιῶμαι ταῦτα, τ' ψήφων λαβῶν.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ.

1295 ΕΥΡ. **Φ**θιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκλος ἀκέρων,
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Ἐγμᾶν μὲν πρῶτον
 Τίον μὲν γένεθ' οἱ πρὸς λίμναν.
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ.

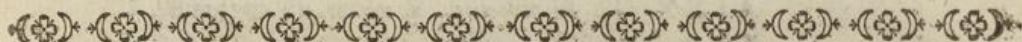
vf. 1292. Δείξει δὴ τάχα.] Plinius in *Lyfistrata* vf.
 77. πρῶτον τάχα αὐτὸ δείξει. ubi vide Notam.
 vf. 1295. Φθιώτ' Ἀχιλεῦ] Ex Myrmidonibus Aeschyl-
 II: suntque verba legatorum ad Achillem, quem voca-

bant ad opem ferendam ceteris Graecis, cum a Tro-
 janis jam premerentur: ex Scholiaste. Notandum au-
 tem quod mox ibi Scholiastes scribit: πρῶτον καὶ Εὐ-
 ρυπίδης εἰς γέλοισι ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγα-
 γων.

SYSTEMA VERSUUM X.

CHOR. Quid tandem fiet?
 Nam ego fane sollicitus cogito,
 Quamnam reprehensionem conferet
 1285 In virum, qui multo plurima jam
 Et pulcherrima carmina fe-
 cit, prae omnibus istis, qui nunc sunt poëtae.
 Miror fane, quomodo
 Reprehensurus hunc sit
 1290 Baccheum regem:
 Et ei timeo.

SCENA SECUNDA.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

EUR. Admiranda carmina, scilicet. res ipsa mox indicabit.
 Nam in unum omnia ejus carmina concidam.
 BACCH. At ego computabo ista, fumtis calculis aliquot.

ODE ET SYSTEMA.

1295 EUR. Achilles Phthiota, cur his auditis, lethiferum,
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium?
 Mercurium genitorem
 Honoramus gens circa paludem.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium..

BACCH.

*γὰρ δὴ καὶ ἀσπῆ, μίαν ἀμυνίαν ἐκ ἕχοντα ἐκ ἀπα-
 ρὰ μὲν ἑστῶτα ἑστῶτων. Profert & Euripides ad risum
 movendum diversa ex diversis Aeschyli dramatis colligens:
 hinc & obscura sunt, quia non cohaerent; non er-
 go investiganda, quae non sunt intelligibilia.
 vl. 1297. Ἐγμῶν μὲν πρὸς γονοῦ] Ex Aeschyli Pŷchago-
 gis, ut ait Scholiastes.
 vl. 1299. Ἰάνητος] Athenaeus IX. p. 363. τὸ δαιμό-
 νιον.*